Ionuț-Cristian Neagu

GHID
privind infracțiunile rutiere

EXPLICAȚII TEORETICE ŞI PRACTICĂ JUDICIARĂ RELEVANTĂ

Ionuț-Cristian Neagu

GHID
privind infracțiunile rutiere

EXPLICAȚII TEORETICE ŞI PRACTICĂ JUDICIARĂ RELEVANTĂ

Universul Juridic
București
-2025-

Capitolul 1
PUNEREA ÎN CIRCULAŢIE SAU CONDUCEREA UNUI VEHICUL NEÎNMATRICULAT

1.1. Textul incriminator şi legea penală mai favorabilă

Această infracţiune nu se regăseşte în Codul penal din 1969, fiind însă preluată de Codul penal din 2014 din O.U.G. nr. 195/2002, text la care s-au realizat numeroase modificări până la forma actuală a art. 334 C. pen.

Conţinutul art. 85 al O.U.G. nr. 195/2002, înainte de adoptarea noului Cod penal, la data de 1 februarie 2014[14]

(1) Punerea în circulaţie sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori remorci neînmatriculate sau a unui tramvai neînregistrat se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 3 ani.

(2) Punerea în circulaţie sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul cu număr fals de înmatriculare ori tractarea unei remorci cu număr fals de înmatriculare se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(3) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul care nu are drept de circulaţie în România sau a unui autovehicul al cărui certificat de înmatriculare a fost reţinut pentru defecţiuni tehnice grave la sistemul de direcţie ori frânare şi ale cărui plăcuţe cu numerele de înmatriculare au fost retrase se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Noul Cod penal. Art. 334: Punerea în circulaţie sau conducerea unui vehicul neînmatriculat

(1) Punerea în circulaţie sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai sau a unui tractor agricol ori forestier neînmatriculat sau neînregistrat, potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(2) Punerea în circulaţie sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, tramvai, tractor agricol ori forestier cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(3) Tractarea unei remorci neînmatriculate sau neînregistrate ori cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai sau a unui tractor agricol sau forestier ori tractarea unei remorci ale cărei plăcuţe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase ori a unui vehicul înmatriculat în alt stat, care nu are drept de circulaţie în România, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Ca elemente de asemănare între cele două incriminări, reţinem că, asemenea legii anterioare, sunt prevăzute mai multe modalităţi normative simple.

Principiul activităţii legii penale stabileşte că orice lege penală se aplică de la momentul intrării sale în vigoare până la momentul ieşirii sale din vigoare.

De altfel, potrivit art. 15 alin. (2) din Constituţia României, legea dispune numai pentru viitor, cu excepţia legii penale sau contravenţionale mai favorabile.

[14] https://www.sintact.ro.

În cazul anumitor infracţiuni, până la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, sunt în vigoare mai multe texte de lege, caz în care persoanei acuzate i se aplică legea penală mai favorabilă.

Intervalul de timp pentru care se analizează dacă a existat o succesiune de legi penale în timp, pentru a se determina legea penală mai favorabilă, este cel cuprins între data comiterii faptei şi data pronunţării hotărârii definitive. Nu prezintă, aşadar, relevanţă legile existente înainte de comiterea faptei pentru stabilirea legii penale mai favorabile.

De asemenea, trebuie ca fapta să aibă continuitate în timp, adică să fie în conţinutul legilor succesive, pentru a se putea analiza incidenţa legii penale mai favorabile. În ipoteza în care legea nouă nu mai incriminează fapta, în cauză se consideră că a operat dezincriminarea şi nu se mai pune problema analizei legii penale mai favorabile.

Pentru aplicarea corectă a legii şi stabilirea exactă a legii penale mai favorabile, prezintă importanţă data săvârşirii infracţiunii. În situaţia în care se stabileşte că legea veche este mai favorabilă, aceasta va ultraactiva, iar dacă legea nouă este mai favorabilă, aceasta va retroactiva.

În doctrină s-a reţinut că, dacă legea veche este mai favorabilă, trebuie să se aplice această lege, deoarece ea a fost cunoscută de făptuitor în momentul săvârşirii faptei, iar dacă legea nouă este mai favorabilă, trebuie să se aplice pentru că ea corespunde mai bine nevoilor reale ale luptei împotriva faptelor antisociale şi pentru că legiuitorul însuşi a recunoscut că legea veche, mai severă, nu mai corespunde acestor necesităţi[15].

În cazul acesta, organele judiciare au obligaţia de a face aplicarea art. 5 C. pen., din oficiu, chiar şi fără a exista o cerere în acest sens formulată de părţile implicate în dosar.

Aşa cum s-a subliniat prin DCC nr. 265/2014 din 6 mai 2014, normele din art. 5 C. pen. sunt constituţionale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea şi aplicarea legii penale mai favorabile.

Astfel, în capitolul privind dispoziţiile generale referitoare la aplicarea în timp a legii penale din actualul Cod penal, au fost instituite câteva reguli aplicabile pentru reglementarea situaţiilor tranzitorii.

Pentru a evita controversele doctrinare apărute în momentul intrării în vigoare a Codului penal din 1969, s-a consacrat explicit soluţia majoritară conturată în practica acelei perioade, potrivit căreia tratamentul sancţionator al pluralităţii de infracţiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puţin una dintre infracţiunile din structura pluralităţii a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracţiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabile.

În legislaţia la zi, obligativitatea pedepselor complementare pentru anumite infracţiuni şi lipsa posibilităţii de a dispune amânarea aplicării pedepsei, în anumite cazuri, îndeamnă cu atât mai mult la atenţie în stabilirea legii penale aplicabile, în funcţie de data săvârşirii infracţiunii.

În cazul succesiunii de legi intervenite până la pronunţarea unei soluţii definitive, pedepsele accesorii şi complementare se aplică potrivit legii care a fost determinată ca fiind mai favorabilă în raport cu infracţiunea comisă.

Prin Legea nr. 213/2023, publicată în M. Of. nr. 629 din 10 iulie 2023, au fost realizate o serie de modificări.

Art. 91 alin. (3^1) C. pen. prevede că nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere în cazul infracţiunilor prev. de art. 192 alin. (2) şi (3) C. pen., dacă acestea au fost comise în condiţiile art. 335 sau 336 C. pen.

[15] C. Bulai ș.a., *Manual de drept penal, Partea generală*, Ed. Universul Juridic, București, 2007, p. 134.